

ພຣະທັມດານີເອນ - ເລກທີສາມສິບແປດ

ການເປີດເຜີຍອັນມະນີ: ຄວາມຝັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງ William Miller
ແລະການຟື້ນຟູຄວາມຈິງ

Jeff Pippenger
2024-01-02

ໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller ທ່ານໄດ້ຮັບຫົບນ້ອຍໜຶ່ງຈາກມືທຶມອງບໍ່ເຫັນ. ໃນຄວາມຝັນນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈຂະໜາດຂອງຫົບນ້ອຍນັ້ນວ່າ "ຫົກຕາລາງ" ໂດຍ "ສິບນິວ."
ສົບຄຸນກັບຫົກຍົກກຳລັງສອງ ທຽບເທົ່າກັບສາມຮ້ອຍຫົກສິບ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຈຳນວນວັນໃນໜຶ່ງປີແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. Miller
ໄດ້ຮັບຫົບນ້ອຍທີ່ບັນຈຸຂ່າວສານທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງປະກາດ, ແລະຂ່າວສານທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງປະກາດນັ້ນ
ຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກການທີ່ວ່າ ໜຶ່ງວັນໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງປີ.
ຫົບນ້ອຍນັ້ນແມ່ນພຣະຄຳພີ, ແລະສຳລັບ Miller ພຣະຄຳພີຈະຕ້ອງຖືກເບິ່ງໃນມືຕິຂອງຫຼັກການ
"ວັນໜຶ່ງແທນໜຶ່ງປີ" ຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

"ຄຸນຄ່າພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ມີກະແຈດອກໜຶ່ງທີ່ຂະຫຍາຍອັນປະເສດນັ້ນອອກ
ເພື່ອຄວາມເຈາະແຈຂອງຄວາມຊຸມຊົມຂອງພວກເຮົາ.
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບພຣະຄຸນສຳລັບແສງສະຫວ່າງທຸກລ່າແສງ. ໃນອະນາຄົດ
ປະສົບການຕ່າງໆທີ່ບັດນີ້ຍັງເປັນຄວາມລຶກລັບຢ່າງຍິ່ງສຳລັບພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮັບການອະທິບາຍ.
ບາງປະສົບການ ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນເລີຍ
ຈົນກວ່າຄວາມເປັນມະຕະນິຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ຕາຍ." Manuscript Releases, volume 17, 261.

ໃນຄວາມຝັນຂອງມິນເລີ ມີ "ກະແຈ" ດອກໜຶ່ງຕິດຢູ່ກັບຫົບ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງວິທີການຕີຄວາມທຶມິນເລີໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ນຳໃຊ້.

"ຜູ້ທີ່ກຳລັງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ
ກຳລັງຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຕາມແບບແຜນດຽວກັນທີ່ບິດາ Miller ໄດ້ຮັບໄວ້. ໃນປຶ້ມນ້ອຍທີ່ມີຊື່ວ່າ Views
of the Prophecies and Prophetic Chronology, ບິດາ Miller ໄດ້ໃຫ້ກົດລະບຽບທີ່ງ່າຍ ແຕ່ສະຫຼຸດ
ແລະສຳຄັນ ສຳລັບການສຶກສາແລະການຕີຄວາມພຣະຄຳພີດັ່ງນີ້:—"

"[ກົດລະບຽບຂັ້ນງົບຮອດຂັ້ນຖືກອ້າງອີງ.]"

"ຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງນັ້ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກົດເກນເຫຼົ່ານີ້, ແລະໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາທຸກຄົນຄວນຈະກະທຳໄດ້ດີຫາກເອົາໃຈໃສ່ຫຼັກການທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ນັ້ນ." Review and Herald,
ວັນທີ 25 ເດືອນພະຈິກ, 1884.

ເມື່ອ Miller ເປີດຫົບນັ້ນ, ລາວໄດ້ພົບ "ອັນຍະມະນີ, ເພັດ, ແກ້ວມີຄຳ, ແລະ
ຫຼຽນຄຳກັບເງິນທຸກຂະໜາດແລະທຸກມູນຄ່ານານາປະເພດ,
ຖືກຈັດວາງຢ່າງງົດງາມໃນຕຳແໜ່ງຕ່າງໆຂອງມັນພາຍໃນຫົບ; ແລະ ເມື່ອຖືກຈັດວາງເຊັ່ນນັ້ນ
ພວກມັນກໍ່ສະທ້ອນແສງແລະລັດສະໝີອັນມີຜູ້ໃດສະເໜີໄດ້ພຽງແຕ່ດວງອາທິດເທົ່ານັ້ນ." Miller
ໄດ້ຄົ້ນພົບອັນຍະມະນີແຫ່ງຄວາມຈິງຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ Adventism.
ຄວາມຈິງທີ່ລາວໄດ້ພົບນັ້ນ "ຖືກຈັດວາງ" ຢ່າງເປັນລະບຽບອັນສົມບູນ ແລະ
ສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດ.

ຈາກນັ້ນ ມັນເລີ່ມໄດ້ນຳຄວາມຈິງທັງຫຼາຍໄປວາງໄວ້ "ເທິງໂຕະກາງ" ແລະເອີ້ນທຸກຄົນໃຫ້ "ມາແລະເບິ່ງ." ຄຳວ່າ "ມາແລະເບິ່ງ" ເປັນສັນຍະລັກທີ່ຖືກນຳມາຈາກການເປີດຕາປະທັບໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, ແລະ ມັນເລີ່ມເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ມີບັນຍາທິເຂົ້າໃຈຂ່າວສານໃນພຣະທຳດານເອີນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແກະອອກໃນປີ 1798.

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ ມັນເລີ່ມໄດ້ນຳມາວາງໄວ້ເທິງໂຕະນັ້ນ

ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ຖືກແກະອອກຈາກພຣະທຳດານເອີນ ອັນໄດ້ຖືກແກະອອກໂດຍສົງໂຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ, ແລະມີໄວ້ເພື່ອທົດສອບຄົນຮຸ່ນນັ້ນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ມັນຖືກແກະອອກ. ເພາະສະນັ້ນ ສັດທັງສິ້ນພຣະທຳພຣະນິມິດ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຕາປະທັບສັດທາທຳອິດ, ແລະ ມັນເລີ່ມໄດ້ຮ້ອງເອີນໄປຍັງຄົນຮຸ່ນນັ້ນໃຫ້ "ມາແລະເບິ່ງ."

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນເມືອລູກແກະໄດ້ເປີດຕາປະທັບອັນໜຶ່ງ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງດັງສຽງຟ້າຮ້ອງ, ສັດມີຊີວິດຕົວໜຶ່ງໃນສັດກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງມາ ແລະເບິ່ງ." ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະເບິ່ງເຖິດ, ມີນ້ຳສີຂາວໂຕໜຶ່ງ; ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມັນມີຄັນທະນູ; ແລະມີນົກກຸດຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ: ແລະຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ອອກໄປຢ່າງມີໄຊຊະນະ, ແລະເພື່ອຈະມີໄຊຊະນະ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບອັນທີສອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສັດມີຊີວິດຕົວທີສອງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງມາ ແລະເບິ່ງ." ແລະມີນ້ຳອີກໂຕໜຶ່ງອອກໄປ, ເປັນສີແດງ: ແລະອຳນາດໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມັນ ໃຫ້ເອົາສັນຕິສຸກອອກໄປຈາກໂລກ, ແລະໃຫ້ມະນຸດຂ້າກັນເອງ:

ແລະມີດາບໃຫຍ່ເລັ່ມໜຶ່ງຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບອັນທີສາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສັດມີຊີວິດຕົວທີສາມກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງມາ ແລະເບິ່ງ." ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈ້ອງເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງເຖິດ, ມີນ້ຳສີດຳໂຕໜຶ່ງ; ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມັນມີຄັນຊັງຢູ່ໃນມື.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜຶ່ງຈາກທ່າມກາງສັດມີຊີວິດທັງສີ່ກ່າວວ່າ,

"ເຂົ້າສາລິໜັງມາດຕະວັດແລກດ້ວຍເງິນໜຶ່ງເດນາຣີອີສ,

ແລະເຂົ້າບາເລສາມມາດຕະວັດແລກດ້ວຍເງິນໜຶ່ງເດນາຣີອີສ; ແລະຢ່າໃຫ້ນ້ຳມັນກັບເຫຼົ່າອະງຸ່ນເສຍຫາຍ."

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບອັນທີສີ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງສັດມີຊີວິດຕົວທີສີ່ກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງມາ ແລະເບິ່ງ." ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງເຖິດ, ມີນ້ຳສີຈາງໂຕໜຶ່ງ: ແລະນາມຂອງຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມັນຄື ຄວາມຕາຍ, ແລະແດນຜູ້ຕາຍກໍຕິດຕາມຜູ້ນັ້ນໄປ.

ແລະອຳນາດໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຫຼົ່າສ່ວນໜຶ່ງໃນສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,

ເພື່ອຂ້າດ້ວຍດາບ, ດ້ວຍຄວາມອຶດຫິວ, ດ້ວຍຄວາມຕາຍ, ແລະດ້ວຍສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະນິມິດ 6:1-8.

ແມ່ນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງຖືກສະແດງໄວ້ເປັນສົງໂຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ,

ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປີດຕາປະທັບໜັງສືທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້ດ້ວຍຕາປະທັບເຈັດດວງໃນໜັງສືພຣະນິມິດ,

ແລະແມ່ນສົງໂຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດານັ້ນເອງທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍອັນມະນີທີ່ Miller ໄດ້ວາງໄວ້ເທິງໂຕະ,

ແລ້ວຈົ່ງປະກາດແກ່ທຸກຄົນວ່າ "ຈົ່ງມາແລະເບິ່ງ."

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ລາວໄດ້ຄົ້ນພົບ ໄດ້ຖືກສະແດງຢ່າງແຈ້ງເຈນໄວ້ເທິງແຜ່ນພູມບຸກເບີກປີ 1843, ຊຶ່ງ Sister White ໄດ້ກ່າວວ່າໄດ້ຖືກຊີ້ນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ອັນເປັນພຣະຫັດທີ່ມີອົງປະທັບດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ນຳເອົາຫີນນ້ອຍທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍເພັດພອຍມາໃຫ້ແກ່ Miller.

ແຜ່ນພູມສາມຮ້ອຍແຜ່ນທີ່ໄດ້ຖືກຈັດພິມຂຶ້ນໃນປີ 1842 ເປັນການສຳເລັດເປັນຈົງຂອງພຣະບັນຊາໃນພຣະທຳ Habakkuk ທີ່ໃຫ້ຂຽນນິມິດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນແຈ້ງເຈນໄວ້ເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງ. ໂຕະຂອງ Miller

ທີ່ຢູ່ກາງຫ້ອງຂອງລາວ ເປັນຕົວແທນຂອງແຜ່ນພູມສາມຮ້ອຍແຜ່ນ (tables) ທີ່ຜູ້ສັງຂ່າວສານ Millerite

ໄດ້ນຳໄປສູ່ຊາວໂລກໃນປີ 1842 ແລະ 1843. ແຜ່ນພູມນັ້ນ ພ້ອມທັງແຜ່ນພູມບຸກເບີກປີ 1850 ແມ່ນ

"tables" ໃນ Habakkuk ບົດທີສອງ.

"ເມື່ອບັນດາຜູ້ນັ້ນຍາຍແລະໜັງສືພິມແຫ່ງການສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງ ຍືນຢູ່ເທິງ 'ຄວາມເຊື່ອດັ້ງເດີມ,'

ຄຳພະຍານອັນເປັນເອກະພາບຂອງພວກເຂົາກໍຄືວ່າ ການຈັດພິມແຜ່ນພາບນັ້ນເປັນການສຳເລັດຂອງ

Habakkuk 2:2, 3. ຖ້າແຜນພາບນັ້ນເປັນເລື່ອງຂອງຄຳພະຍາກອນ (ແລະຜູ້ທີ່ປະຕິເສດສິ່ງນັ້ນກໍ່ລະຖືມຄວາມເຊື່ອດັ່ງເດີມ), ແລ້ວກໍ່ຕາມມາວ່າ BC 457 ແມ່ນປີທີ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ເປັນຈຸດເລີ່ມນັບ 2300 ວັນ. ມັນເປັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ 1843 ຈະຕ້ອງເປັນເວລາທີ່ຖືກປະກາດຕົວເປັນຄັ້ງທຳອິດ ເພື່ອວ່າ 'ນິມີດ' ຈະ 'ຊັກຊ້າ,' ຫຼືວ່າຈະມີໄລຍະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ, ໃນໄລຍະນັ້ນຄະນະພຣະພົມຈາລິຈະຫຼັບເຫງົາແລະນອນຫຼັບຢູ່ເທິງເລື່ອງສຳຄັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເລື່ອງເວລາ, ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກປຸກໃຫ້ຕົນໂດຍສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ." James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ເລີ່ມຕອບສະໜອງຕໍ່ຂ່າວສານ (ເພັດພອຍ) ຊຶ່ງນັບແຕ່ນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ບັນດາຕະຫຼາດຂອງຮາບາກກ, ໃນຕອນຕົ້ນມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍ, ແຕ່ເມື່ອຫຼັກການໜຶ່ງວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງປີໄດ້ຮັບການຢືນຢັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ປະຊາຊົນ "ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຝູງຊົນ."

"ໃນເວລາອັນແນ່ນອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ, ຕຸຣະກີ, ໂດຍຜ່ານທາງທູດຂອງນາງ, ໄດ້ຍອມຮັບການຄຸ້ມຄອງຂອງບັນດາມະຫາອຳນາດພັນທະມິດແຫ່ງຢູໂຣບ, ແລະດັ່ງນັ້ນນາງໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງບັນດາຊາດຄຣິສຕຽນ. ເຫດການນັ້ນໄດ້ຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນສຳເລັດລົງຢ່າງຖືກຕ້ອງພໍດີ. ເມື່ອເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ຮັບຮູ້, ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຫຼັກການແຫ່ງການຕົວຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ Miller ແລະຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ຍຶດຖື, ແລະການເຄື່ອນໄຫວເລື່ອງການສະເດັດມາໄດ້ຮັບແຮງຜັກດັນອັນອັດສະຈັນ. ບັນດາຜູ້ມີການສຶກສາແລະຜູ້ມີຕຳແໜ່ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບ Miller ທັງໃນການປະກາດເທດສະໜາແລະໃນການຕົວພົມທັດສະນະຂອງລາວ, ແລະຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຫາ 1844 ພາລະກົດນັ້ນໄດ້ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງວ່ອງໄວ." The Great Controversy, 334, 335.

ແລ້ວຝູງຊົນກໍ່ເລີ່ມລົບກວນເຄື່ອງປະດັບອັນມີຄຳ. ໃນຈຸດນັ້ນ Miller ກຳລັງຈະລະບຸການກະຈັດກະຈາຍຂອງເຄື່ອງປະດັບອັນມີຄຳ. ຄຳວ່າ "scatter" ແມ່ນໜຶ່ງໃນສັນຍາລັກຫຼັກຂອງ "ເຈັດເທືອ" ໃນ Leviticus 26, ແລະ Miller ໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ "scatter" ຫຼືຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍໃກ້ຄຽງກັນເຖິງສິບຄັ້ງໃນການນຳສະເໜີຄວາມຝັນຂອງລາວ. "ສິບ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບ ແລະເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບນິຍົມສັນຍາລັກຂອງເຄື່ອງປະດັບອັນມີຄຳທີ່ "ກະຈັດກະຈາຍ" ຂອງ Miller ວ່າເປັນການທົດສອບທາງຄຳພະຍາກອນສຳລັບຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ປາຍສຸດຂອງໄລກໄດ້ມາເຖິງພວກເຂົາແລ້ວ.

ການປະຕິເສດອັນມະນີແຫ່ງ "ເຈັດເທືອ" ເປັນອັນມະນີກ້ອນທຳອິດທີ່ຖືກວາງຖິ້ມໂດຍອັດເວນຕິສິມແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ ເມື່ອພວກເຂົາສອບຖອດຜ່ານການທົດສອບເລື່ອງ "ການກະຈັດກະຈາຍ" ຂອງໂມເຊ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍເອລີຍາ (Miller) ໃນປີ 1863. ນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ອັນມະນີທັງຫຼາຍຈະຖືກກະຈັດກະຈາຍເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຖືກປະປົນເຂົ້າກັບຂອງບອມ ແລະໃນທີ່ສຸດຖືກປົກຄຸມໄວ້ຢ່າງສົມບູນ. ການປົກຄຸມອັນມະນີອັນລຳຄ່າເຫຼົ່ານັ້ນ ໃນທີ່ສຸດຈະໄປເຖິງຈຸດໜຶ່ງທີ່ຫົບ (ພຣະຄຳພີ) ຈະຖືກທຳລາຍ.

ໃນຄວາມຝັນຂອງມົນເລີ ມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນລະຫວ່າງ "ເຈັດເທືອ" ທຳອິດທີ່ມົນເລີໃຊ້ຄຳວ່າ "ກະຈັດກະຈາຍ" ແລະ ສາມເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ລາວໃຊ້ຄຳນັ້ນ. ຫຼັງຈາກລາວໄດ້ກ່າວເຖິງ "ກະຈັດກະຈາຍ" "ເຈັດເທືອ" ແລ້ວ, ລາວ "ກໍ່ກົດຄວາມທັດແທ້" ແລະ ສັນຫວັງລົງຢ່າງສົນເຊີງ ແລະ ນັ່ງລົງຮ້ອງໄຫ້."

ກ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງຖືກສະແດງເປັນສົງໄສແຫ່ງເຜົາຢູດາ, ຈະເລີ່ມພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນການແກະຕາບົມທີ່ຖືກປະທັບໄວ້ດ້ວຍຕາທັງເຈັດໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ, ໂຍຮັນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. ທັງໂຍຮັນແລະມົນເລີໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າຫົບ (ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ) ໄດ້ຖືກຟັງກັບໄວ້ໂດຍອັນມະນີບໍ່ອມ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນໜັງສືມື້ວັນຫນຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຫັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພຣະຫນຶ່ງ, ມີຂໍ້ຄວາມຂຽນໄວ້ທັງດ້ານໃນແລະດ້ານນອກ, ແລະຖືກປະທັບຕາໄວ້ດ້ວຍຕາເຈັດດວງ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນຜູ້ມີກຳລັງຫນຶ່ງ ປະກາດດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, ຜູ້ໃດສົມຄວນທີ່ຈະເປີດໜັງສືມື້ວັນນັ້ນ ແລະແກະຕາຂອງມັນ? ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນສະຫວັນ ຫຼືຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກ ສາມາດເປີດໜັງສືມື້ວັນນັ້ນໄດ້ ຫຼືແມ່ນແຕ່ຈະຫຼຽວເບິ່ງມັນ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຫນັກ, ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສົມຄວນຈະເປີດ ແລະອ່ານໜັງສືມື້ວັນນັ້ນ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ຈະຫຼຽວເບິ່ງມັນ. ແລະຜູ້ເຖົ້າຄົນຫນຶ່ງໃນພວກນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຍ່ຳຮ້ອງໄຫ້ເລີຍ: ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ສົງແຫ່ງເຜົາຢູດາ, ຮາກຂອງດາວິດ, ໄດ້ຊະນະແລ້ວເພື່ອຈະເປີດໜັງສືມື້ວັນນັ້ນ ແລະແກະຕາເຈັດດວງຂອງມັນ. ພຣະນິມົດ 5:1-5.

ເມື່ອການປະຕິເສດທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຕໍ່ບັນດາອັນມະນີທີ່ Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບແລະນຳສະເໜີຕົວໃນລາຍງານໄດ້ບັນລຸເຖິງຈຸດທີ່ພຣະຄຳພີ (ຫົບບັນຈຸ) ຖືກທຳລາຍ ແລ້ວ Miller ກໍໄດ້ຮ້ອງໄຫ້.

ຕໍ່ມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ທຳມະກາງເພັດພອຍແທ້ ແລະ ຫຼຽນເງິນແທ້ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ໂປຍເພັດພອຍບອມ ແລະ ຫຼຽນເງິນບອມອອກໄປຢ່າງນັບບໍ່ຖ້ວນ. ຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ມໄປດ້ວຍຄວາມພິເສດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ການປະພຶດອັນຕຳຊ້າ ແລະ ຄວາມອະກະດັນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຕຳໜິດແລະຕຳວ່າພວກເຂົາເພາະເຫດນັ້ນ; ແຕ່ຍັງຂ້າພະເຈົ້າຕຳໜິດພວກເຂົາເທົ່າໃດ ພວກເຂົາຍັງໂປຍເພັດພອຍບອມ ແລະ ຫຼຽນເງິນບອມປົນເຂົ້າໄປທຳມະກາງຂອງແທ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

"ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກໍເກີດຄວາມຂັດເຄື່ອງໃນຈິດວິນຍານຜ່າຍທາງກາຍຂອງຕົນ ແລະເລີ່ມໃຊ້ກຳລັງທາງກາຍເພື່ອຜັກດັນພວກເຂົາອອກຈາກຫ້ອງ; ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຜັກຄົນຫນຶ່ງອອກໄປ ອີກສາມຄົນກໍເຂົ້າມາ ແລະນຳເອົາຜຸນ ເສດໄມ້ ຊາຍ ແລະຂີ້ເຫຍື້ອທຸກຊະນິດເຂົ້າມາ, ຈົນສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນປົກຄຸມອັນມະນີແທ້, ເພັດ, ແລະເງິນຫຼຽນທັງໝົດ, ຈົນທຸກສິ່ງຖືກບັງຈາກສາຍຕາ. ພວກເຂົາຍັງຈຶກຫົບຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຊຸ້ນໆ ແລະກະຈັດກະຈາຍມັນປະປົນໄປກັບຂີ້ເຫຍື້ອ. ຂ້ານ້ອຍຄິດວ່າບໍ່ມີມະນຸດຜູ້ໃດໃສ່ໃຈຄວາມເສົ້າໃສກ ຫຼືຄວາມໂກດເຄື່ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງທົດແທ້ ແລະສົນກຳລັງໃຈໂດຍສົນເຊີງ, ແລ້ວນັ່ງລົງ ແລະຮ້ອງໄຫ້."

ໃນຈຸດນີ້ໃນຄວາມຝັນຂອງລາວ ຄຳວ່າ "scatter" ໄດ້ຖືກໃຊ້ "ເຈັດຄັ້ງ" ແລ້ວ.

ການບາກົດຂຶ້ນສາມຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນແຍກອອກຈາກເຈັດຄັ້ງທຳອິດ

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງວາງລາຍເຊັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄວ້ເທິງການກະຈັດກະຈາຍທັງເຈັດຄັ້ງ ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງ

"ເຈັດຄາວ" ໃນພຣະບັນຍັດເລວີ ບົດ 26. ຄວາມຝັນຄັ້ງທີສອງຂອງ Miller

ກໍເຊັນດຽວກັນກັບຄວາມຝັນຄັ້ງທີສອງຂອງ Nebuchadnezzar ທີ່ໄດ້ລະບຸ "ເຈັດຄາວ" ໄວ້ດ້ວຍສັນຍາລັກ.

ເຊັນດຽວກັນກັບໂຍຮັນໃນພຣະນິມົດ ບົດທີຫ້າ, ເມື່ອ Miller ຮ້ອງໄຫ້, ຊາຍຖືແບງປັດຜຸນ

(ສົງໄສແຫ່ງເຜົາຢູດາ) ຈຶ່ງ "ເປີດປະຕູ" ແລະເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ.

ພາບສະແດງຂອງພຣະບົດາຜູ້ຊົງຖືໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບດ້ວຍຕາປະທັບເຈັດດວງ,

ຊຶ່ງບໍ່ມີມະນຸດຜູ້ໃດສາມາດເປີດໄດ້, ແລະຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຍຮັນຮ້ອງໄຫ້ນັ້ນ, ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດທີສີ່.

ຫຼັງຈາກນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ນີ້ແມ່ນ, ມີປະຕູໜຶ່ງຖືກເປີດຢູ່ໃນສະຫວັນ; ແລະ
ສຽງທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນນັ້ນ ເປັນດັງສຽງແກດທີ່ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນມາທຶນ,
ແລະ ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນພາຍຫຼັງ. ພຣະນິມົດ 4:1

ມັນເລີ່ມໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະໄດ້ເຫັນປະຕູບານໜຶ່ງເປີດອອກ. “ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຮ້ອງໄຫ້
ແລະໂສກເສົ້າເນື່ອງດ້ວຍຄວາມສູນເສຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍນັ້ນ,
ຂ້ອຍໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈວ່າພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອມາໃຫ້ຂ້ອຍ.
ໃນທັນທີດັ່ງນັ້ນ ປະຕູກໍເປີດອອກ ແລະຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ,
ໃນເວລາທີ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດໄດ້ອອກຈາກມັນໄປ; ແລະລາວ, ຖືແບງບັດຝຸ່ນຢູ່ໃນມື, ໄດ້ເປີດໜ້າຕ່າງ
ແລະເລີ່ມບັດຝຸ່ນ ແລະເສດຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຫ້ອງ.” ສົ່ງໃຈແຫ່ງເຜົາຢູດາ ແລະຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ
ໄດ້ມາຮອດໃນເວລາທີ່ປະຕູບານໜຶ່ງເປີດອອກ, ເມື່ອໂຍຮັນ ແລະ ມັນເລີ່ມໄດ້ຮ້ອງໄຫ້.
ການເປີດອອກຂອງປະຕູເປັນສັນຍາລັກຂອງການປ່ຽນແປງແຫ່ງຍຸກການ.

ກັບມັນເລີ, ລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ປະຕູກໍໄດ້ຖືກເປີດອອກ, ແຕ່ລາວກໍໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍ.
“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ້າຍເປັນຜູ້ທີ່ແທ້ ແລະ ຫົວໃຈແຕກສະຫຼາຍຢ່າງສົນເຊີງ, ແລະ ນັ້ນຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້.
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂສກເສົ້າເພາະການສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈວ່າ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສົ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ທັນທີນັ້ນ ປະຕູກໍໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ
ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ, ເມື່ອນັ້ນຜູ້ຄົນທັງໝົດກໍໄດ້ອອກຈາກຫ້ອງໄປ; ແລະ ລາວ, ຖືແບງບັດຝຸ່ນຢູ່ໃນມື,
ໄດ້ເປີດປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ເລີ່ມບັດຝຸ່ນ ແລະ ສົ່ງເສດເຫຼືອທັງອອກຈາກຫ້ອງ.”

ການອະທິຖານທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍຕາມທາງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ
ແມ່ນການອະທິຖານທີ່ຖືກທຳໝາຍໄວ້ໂດຍການເອີ້ນ ແລະຊາຍຜູ້ມີຄຸນຄ່າສາມຄົນໃນບົດທີສອງ
ແລະອີກທັງໂດຍການເອີ້ນໃນບົດທີກ້າ. ມັນຄືການອະທິຖານໃນພຣະທຳເລວີວິນິຕິ ບົດທີຊາວຫົກ ກ່ຽວກັບ
“ເຈດີເທົ້າ,” ຊຶ່ງພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດ ບົດທີສິບເອັດ ຈະຕ້ອງອະທິຖານເມື່ອເຂົາທັງສອງຕະໜັກວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປ. ພະຍານສອງຄົນຈະຕ້ອງເຮັດຊ້ຳສົ່ງທິດານເອີ້ນໄດ້ກະທຳໃນບົດທີກ້າ
ເມື່ອທ່ານຕະໜັກວ່າຕົນໄດ້ຖືກ “ກະຈັດກະຈາຍ” ຕາມການສຳເລັດແຫ່ງຄຳສາບແຊ່ງຂອງໂມເຊ.
ພະຍານສອງຄົນຈະຕ້ອງເຮັດຊ້ຳສົ່ງທີ່ມີເລີ່ມໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນຄວາມຝັນຂອງລາວ
ເມື່ອລາວໄປຮອດຈຸດທີ່ອັນມະນີຂອງລາວໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍ “ເຈດີເທົ້າ.”

ເມື່ອຄຳອະທິຖານນັ້ນຖືກໝາຍໄວ້ ປະຕູບານໜຶ່ງກໍຖືກເປີດອອກ, ຊາຍຜູ້ກວາດຝຸ່ນກໍມາເຖິງ,
ແລະຫ້ອງນັ້ນກໍວ່າງເປົ່າ. ຝູງຊົນຄົນອະທຳໄດ້ຫາຍໄປ, ແລະຍຸກການຈັດສັນໃໝ່ໜຶ່ງກໍໄດ້ມາເຖິງ.
ແລ້ວສົ່ງໃຈແຫ່ງເຜົາຢູດາ, ຜູ້ຊົງພັດລົມຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, “ໄດ້ເປີດປ່ອງຢ້ຽມ
ແລະເລີ່ມກວາດຝຸ່ນ ແລະຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຫ້ອງ,” ແລະເມື່ອ “ພຣະອົງໄດ້ກວາດຝຸ່ນ ແລະຂີ້ເຫຍື້ອ,
ອັນຍະມະນີປອມ ແລະເງິນຕາປອມທັງໝົດ, ທັງໝົດນັ້ນກໍລ່ອຍຂຶ້ນ ແລະອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມດັ່ງເມກ,
ແລະລົມກໍພັດພາພວກມັນໄປ.”

ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປີດຢູ່ນັ້ນຍັງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການແບ່ງແຍກດ້ວຍ,
ເພາະເມື່ອເຄື່ອງຂີ້ເຫຍື້ອຖືກຂົນອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາທີ່ພົບໃນພຣະທຳມາລາກີ, ຊຶ່ງຊົງຊົນຳ “ພວກປະໂລຫິດ” ໃນວັນສຸດທ້າຍໃຫ້,
“ຈົ່ງນຳເອົາສ່ວນສົບທັງໝົດເຂົ້າມາໃນຄັງ, ເພື່ອຈະມີອາຫານໃນເວີດຂອງເຮົາ,
ແລະບັດນີ້ຈົ່ງພິສູດເຮົາດ້ວຍການນີ້, ພຣະຢາເວ ຈອມໂຍທາ ຕັດດັງນີ້,
ວ່າເຮົາຈະບໍ່ເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງຜ້າສະຫວັນໃຫ້ພວກເຈົ້າ ແລະເທພຣະພອນລົງມາເທິງພວກເຈົ້າ
ຈົນບໍ່ມີທີ່ພິສູດສຳລັບຮອງຮັບມັນດອກຫຼີ້” ປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປີດຢູ່

ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປ່ຽນແປງໃນການຈັດສັນຍຸກ
ຊຶ່ງສຳເລັດບັນລຸໃນເວລາທີ່ພວກປະໂລຫິດຊົ່ວຖືກກຳຈັດອອກໄປ ແລະ
ພວກປະໂລຫິດຊອບທຳກຳລັງໄດ້ຮັບພຣະພອນ.

ເມື່ອຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນເລີມຊຳລະພື້ນຂອງລາວ, Miller ໄດ້ຫຼັບຕາລົງຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ.
"ທ່ານກາງຄວາມຈຳເຈ້ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼັບຕາລົງຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ; ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເປີດຕາຂຶ້ນ,
ສິ່ງເສດເຫຼືອທັງໝົດກໍໄດ້ຫາຍໄປໝົດແລ້ວ. ອັນມະນີອັນລຳຄ່າ, ເພັດ, ຫຼຽນຄຳແລະຫຼຽນເງິນ,
ນອນກະຈັດກະຈາຍຢ່າງອຸດົມສົມບູນທົ່ວທັງຫ້ອງ." ຈາກນັ້ນ
ຂອງທິລຳຄ່າແລະຂອງທິລຳຄ່າກຳຖືກແຍກອອກຈາກກັນຢ່າງສົມບູນ.

ຫົບຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນຈຶ່ງຖືກວາງໄວ້ເທິງໂຕະ, ແລະອັນຍະມະນີທີ່ກະຈັດກະຈາຍຖືກໂຍນໃສ່ໃນນັ້ນ.
"ແລ້ວທ່ານໄດ້ນຳຫົບໜຶ່ງມາວາງໄວ້ເທິງໂຕະ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະງົດງາມກວ່າຫົບເດີມຫຼາຍ,
ແລະໄດ້ກັບລວບເອົາອັນຍະມະນີ, ເພັດ, ຫຼຽນເງິນ, ດ້ວຍມືຕົ້ມໆ, ແລ້ວໂຍນລົງໃນຫົບນັ້ນ
ຈົນບໍ່ເຫຼືອແມ່ນແຕ່ອັນດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າເພັດບາງເມັດຈະນ້ອຍປານໃຫຍ່ກວ່າປາຍເຂັມກໍຕາມ." ຈາກນັ້ນ
ຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ Miller ຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າກັນ ພ້ອມທັງພຣະຄຳພີ
ແລະພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ງົດງາມ ແລະສ້ອງສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າເດີມ.

ເມື່ອພວກເຮົາປະເມີນນິມົດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອູໄລຕາມແງ່ມຸມຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798,
ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມຈິງບາງປະການໃນນັ້ນຖືກຈຳກັດໂດຍກອບແນວຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່
Miller. ແລະດັ່ງນັ້ນ ກໍ່ຄວນຄາດໝາຍໄດ້ເຊັ່ນກັນວ່າ ຄວາມຈິງບາງປະການເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີຄວາມກວ້າງໃຫຍ່
ແລະ ງົດງາມຍິ່ງຂຶ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ບາງປະການໃນບັນດານັ້ນອາດຈະເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ສຳຄັນກໍຕາມ.

ເມື່ອຄວາມຈິງທັງຫຼາຍຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນແລ້ວ, ມັນກໍ່ຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນຫົບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ,
ແລ້ວຄຳເຊີນກໍ່ຖືກປະກາດຂຶ້ນອີກຄັ້ງ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍ Miller, ແຕ່ໂດຍພຣະຄຣິດ, (ຜູ້ຊົງເປັນຊາຍຖູຂຶ້ນ,
ຜູ້ຊົງເປັນສິ່ງແຫ່ງເຜົາຢູດາ) ໃຫ້, "ມາ ແລະ ເບິ່ງ." ສິ່ງນີ້ບົ່ງຊີວາ ການເປີດຜະນຶກໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ເມື່ອຫາກນີ້,
ແລະການເປີດຜະນຶກຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄື ການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຈະປິດລົງ, ຫຼື ດັ່ງທີ່ Sister White ໄດ້ລະບຸໄວ້,
ເມື່ອຊາຍຖູຂຶ້ນໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.

"ຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນມເຂົ້າໄປໃນຫົບນັ້ນ,
ແຕ່ຕາຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກແສງຈຳເຮັດໃຫ້ພາວະພິການດ້ວຍພາບທີ່ໄດ້ເຫັນ.
ພວກມັນສ້ອງປະກາຍຫຼາຍກວ່າສະຫງ່າລາສີເດີມຂອງພວກມັນສົບເທົ່າ. ຂ້ານ້ອຍຄິດວ່າພວກມັນຄົງໄດ້ຖືກ
ຂັດຖູດ້ວຍຊາຍໂດຍຕົນຂອງຄົນຊົ່ວເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ກະຈາຍພວກມັນອອກ
ແລະຢຽບຢູ່ພວກມັນລົງໃນຝຸ່ນດິນ. ພວກມັນຖືກຈັດວາງໄວ້ຢ່າງເປັນລະບຽບອັນງົດງາມຢູ່ໃນຫົບນັ້ນ,
ແຕ່ລະອັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງມັນ,
ໂດຍບໍ່ປາກົດຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາຍຄົນທີ່ໂຍນພວກມັນເຂົ້າໄປ.
ຂ້ານ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ປຸກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຕື່ນ." Early
Writings, 83.

ເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ ແລະຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020,
ແລະນັບແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023,
ສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົາຢູດາໄດ້ກຳລັງເປີດຜະນຶກຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ການເປີດຜະນຶກນັ້ນລວມເຖິງພຣະທັມດານີອນດ້ວຍ, ແລະໃນບົດຄວາມຖັດໄປ
ພວກເຮົາຈະສຳເລັດການພິຈາລະນາຄວາມຝັນຂອງມື້ເລີ.

ວຽກງານຂອງຊາຍຖືແບງບັດຝຸ່ນໄດ້ຖືກດຳເນີນໄປໂດຍຮ່ວມມືກັບ “ພວກປະໂລຫິດຜູ້ສະຫລາດ”, ແລະວຽກງານຂອງ “ພວກປະໂລຫິດ” ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຜູ້ຊົງເປັນພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ, ແລະເປັນກະດູກແຫ້ງທີ່ຖືກຊົງໃຫ້ຝື້ນຄືນມາໃໝ່ໃນເອເຊກຽນບົດທີສາມສິບເຈັດ, ກໍຖືກເປັນຕົວແທນເຊັ່ນກັນໂດຍແນວຄວາມອື່ນໆໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຈະນຳໃຊ້ບ້າງແນວຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນເປັນພະຍານຊີ້ນທິສອງສຳລັບສົງທິພວກເຮົາໄດ້ລະບຸໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມຝັນຄັ້ງທິສອງຂອງ William Miller.

“ພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ພວກເຮົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄຳສອນໃນຄວາມຊອບທຳ.
ລຳແສງອັນລຳຄ່າໄດ້ຖືກປົກຄຸມໂດຍເມກແຫ້ງຄວາມຜິດພາດ,
ແຕ່ພຣະຄຣິດພ້ອມທຶຈະກວາດເອົາໝອກແຫ້ງຄວາມຜິດພາດແລະຄວາມງົມງາຍອອກໄປ
ແລະສຳແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມເຈດີຈຳແຫ້ງພຣະສິນຂອງພຣະບໍດີ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະກ່າວໄດ້ດັງທິພວກສາວົກໄດ້ກ່າວວ່າ,
‘ໃຈຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບລູກຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາດອກຫຼໍ້
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສົນທະນາກັບພວກເຮົາຕາມທາງ?’” Publishing Ministry, 68.